

**W HOŁDZIE
ŻOŁNIERZOM
WYKŁĘTYM**

TOMIK 2015-2016
GIMNAZJUM nr 2 im. Armii Krajowej
w Kwidzynie

Byłaś dla nas radością i dumą
jak stal prężna, jak żywioł surowa.
Na ustach pieśnią, w sercu - krwawą łuną
Armio Krajowa.

Słowa szukałam, które by strzaskało
płyty zapomnianych grobów,
niechcianą prawdę spod nich by wyrwało
i w piersi nimi walnęło jak obuch.

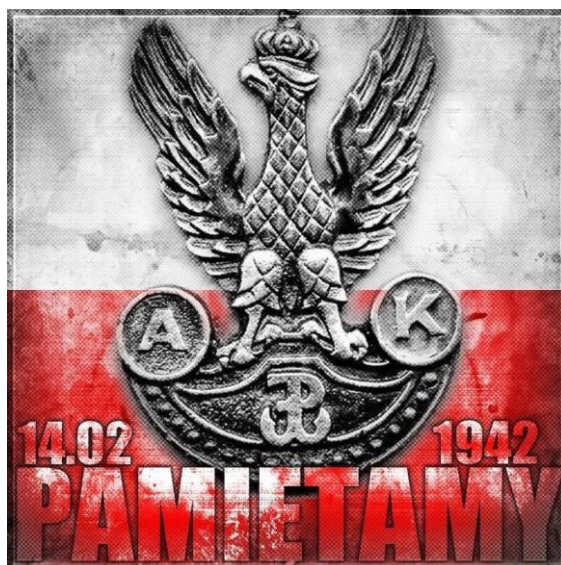
Dwa takie słowa znalazłam - hasło
okryte złotem aureoli.

Słowa jak światło, co nigdy nie zgasło
i ślepi oczy, i cieszy, i boli.

Być może zabrzmia dla każdego inaczej
te dwa najprostsze, najzwyczajniejsze słowa.

Nimi czyny nieśmiertelne znaczą,
słuchajcie - to Armia Krajowa.

Klaudia Konopska kl. II i

Za krew przelaną,
Za łzy przez chustkę wchłonięte,
Za walkę i honor,
Za modlitwę i udrękę,
Za wiarę i miłość,
Za śmierć i za życie.

Dziękujemy.

Piękni, odważni,
Dumni i chwaleni,
Podążali na bój
Wśród lasu zieleni.
Przyjacieli, rodzina,
Druh, bratnia dusza.

Odwaga ich
Każdego Polaka wzrusza.
AK-owcy. bo tak ich zwano,
Na zawsze w pamięci
Naszej zostaną.
I choć od wojny
Lat minęło wiele,
W sercach naszych tkwią
Wciąż ci przyjaciele.

Dominika Andrzejewska kl. III b

Wyjść z domu
By nigdy nie wrócić
Matuli ostatnie spojrzenie swe rzucić
Pójść w nieznane na walki front
Daleko daleko, stąd.

By ojczyznę swą ratować
Za jej wolność on mógł konać
Rubin ziemi łóżem śmierci
Już na zawsze ma tu zostać.
Dumy łza żołnierza AK ostatnia sływa
"Dzięki memu poświęceniu Polska wygrywa"

Monika Sosna kl. III b

ARMIO NIEUGIĘTA

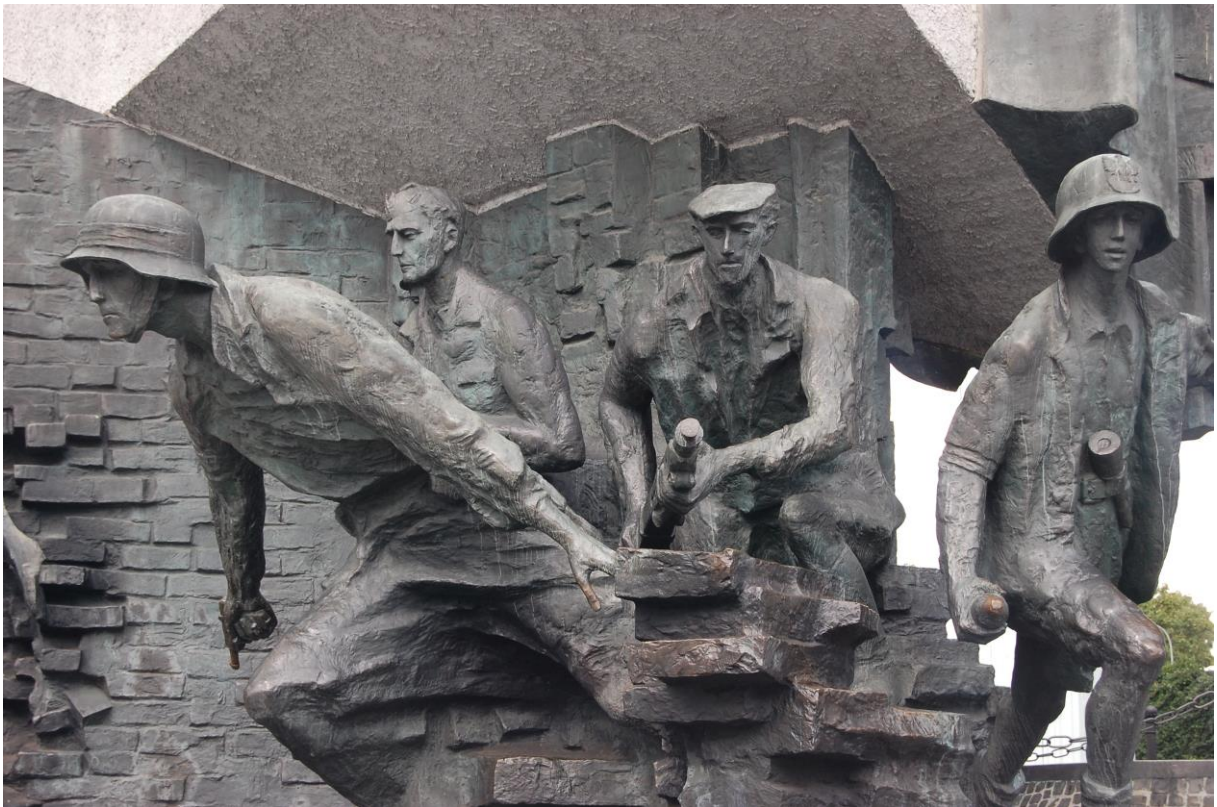
Stoję na chodniku,
Patrzę w błękit nieba,
Pamiętając o poległych
Bo pamiętać trzeba.
O żołnierzach Armii Krajowej,
Ich męstwie, bohaterstwie
I postawie bojowej.
Przed oczyma mam rondo
im. Stefana "Grota" Roweckiego,
Generała, komendanta AK
Przez Niemców zabitego,
Dziękuję im,
Dowódcom i zwykłym żołnierzom.
Zapalam znicz...
"Cześć i chwała Bohaterom!"

Katarzyna Bielińska kl. III b

To dzięki Wam
Mam swój własny kraj,
Swą mowę ojczystą
I krew polską w sobie czystą.
Gdy Warszawa leżała w gruzach,
Polska krew przepływała w żyłach.
Mowa jest o Was,
Żołnierzach Wyklętych,
Którzy walczyli nawet na nogach ugiętych.

Mateusz Zawalich kl. III b

W HOŁDZIE ŻOŁNIERZOM WYKLĘTYM

Młodzi, waleczni, uparci,
Poszli przez Boga wsparci.
Za wolną Polskę i naród swój,
Toczyć zacięty bój.

Za wolność narodu krew swą przelewali,
"Żbik", "Twardy", "Sęp", "Boryna",
Niezlomna z nich była drużyna.

Zerkali śmierci prosto w oczy,
i "Rudy" ze swym oddziałem kroczył.
Po bezdrożach, wąskich ścieżkach maszerował.
Mijał lasy, rzeki, pola,
Taka ich była niedola.

Zamiast orderów kulę w kark dostali,
Na "Łączce", Służewcu w zimnych ciemnych dołach.
Zagrzebani, zapomnieni leżą jako armia cieni.

Długo leżeli cisi, bezimienni,
Bez krzyży, pomników, zniczy i kwiatów,
w głąb niepamięci zepchnięci przez katów.
Składam hołd na wasze ręce,
Niezapomniani - Żołnierze Wyklęci!

Filip Filipczak kl. I a

KU CZCI ŻOŁNIERZY WYKŁĘTYCH

Oni za Polskę walczyli
Własną pierśią Jej bronili
Lecz gdy przyszły czasy PRL-u
Zdrajcami ochrzczoneo jakże wielu
Wyłapywali i zabijali
O wielkich czynach „nie pamiętali”
A ci ludzie niezwykli, wspaniali
Ze strachem wszystkie pamiątki chowali
Nikt nie mógł wiedzieć
Nic podejrzewać
Aż wreszcie wspaniałe dni nadeszły
I straszne chwile w niepamięć odeszły
A teraz wszyscy ich wychwalają
I zasługi wciąż wymieniają

Ida Biryło kl. I c

Takich jak oni
Nie ma już wcale
Żołnierze wyklęci, żołnierze niezłomni
Walczyli, cierpieli, ginęli,
Za ojczyznę,
Za wolność,
Za polskość.

Niestraszny im sowiet,
Niestraszne im czerwone zło,
Liczy się wolność,
Wolność i tylko to.
Nie męczy ich
Mundur stargany,
Buty przemokłe,
Bo w sercu tylko ogień wolności się pali.

Żołnierze wyklęci, żołnierze niezłomni
Po wielu latach się doczekali,
Wolności, niepodległości, suwerenności.
Wreszcie mogą odetchnąć z ulgą,
Że nikt nas już wolności nie pozbawi.
Im dzisiaj składamy hołd za to,
Że ojczyzny nie opuścili
W chwilach potrzeby.

Marcin Nawrocki kl. I i

PAMIĘCI BOHATEROM WYKLĘTYM

Polska znalazła się między dwoma sąsiadami,
Którzy okazali się dla narodu polskiego największymi wrogami.

Bez wiedzy naszej ojczyzny zawarli porozumienie,
Że zniszczą naród polski i jego całe mienie.

Gdy patrioci polscy z okupantami walczyć chcieli,
Wolność lub życie swoje oddać musieli.

Wróg zachodni zamykał ich w obozach i oflagach,
A wschodni wysyłał na poniewierkę w gułagach.

Mimo terroru okupantów wrogich,
Nie zrezygnowali z raz obranej drogi.

Po uzyskaniu przez Polskę wątpliwej niepodległości,
Zamiast chwały za bohaterstwo doznali podłości.

Rządzący Polską wykazali dużo niezasłużonej niechęci,
A bohaterów nazwano: ŻOŁNIERZE WYKLĘCI.

Wyklętym upór i waleczność nie minęła,
Dzięki czemu "Polska nie zginęła".

Martyna Bukowska kl. I c

TO WOJNA

Promienne słońce oświetla ludzkie twarze,
Gdziegdzie słyszeć gwar rozmów wesołych,
Tam znowu jakieś śmiechy i tańce –
Czy tak wygląda zapowiedź wojny?

I nagle porywisty wiatr się zbliża,
Zagłusza miejski gwar, strach w ludziach podsycza,
Nad głowami świszczący, niczym pociski żelazne –
Czy to już wojna?

Dusze gasną jak odległe gwiazdy,
Nosząc w sobie piętno cierpienia,
Ulice puste, światła pogasły,
Świergot ptaków ustąpił.
Tylko śmierć jak porywisty wiatr się zbliża:
Zagłusza życia gwar, rozpacz i ból w ludziach podsycza –
To wojna.

Ludzie biedni, zastraszeni,
Uciekają stąd czym prędzej,
Aby życie swe uchronić,
Aby łez nie ronić więcej.

Lecz Ci, co tu zostali,
Stali się Bohaterami,
Przystąpili do Armii Krajowej
By Polskę z niewoli ocalić.

Odważni to ludzie,
O głowach pełnych marzeń,
Upojeni młodością, lecz o sercach skrwawionych,
Od bólu straty bliskich i Ojczyzny.

Porwani szczęściu
W szarych mundurach
Stoją w dwuszeregu
Z przysięgą na ustach
I Ojczyznę obiecują chronić,
I ani jednej łzy za okrutnego wroga nie ronić.

Czas upływa, lecz jakby w miejscu stanął.
Żołnierze walczą, dopóty nie wygrają.
W ich planach sprytu jest co niemiara,
Gdyż wiedzą, że jeśli wydani zostaną -
Grozi im śmiertelna kara.
Walczą na każdym polu,
Ani myślą się poddawać,
Wrogowi ręki ani myślą podawać.
Tylko wiara, niczym porywisty wiatr się zbliża:
Zagłusza jęk ludzkich serc,
Nadzieję i waleczność w żołnierzach podsycą –
To wojna.

Martyna Rogacka kl. III f

ONI...

Walczyli o Polskę
Walczyli o wolność
Walczyli o naród
Walczyli o godność

Za trud, za krew, za życie
Dziś dziękujemy Wam należycie.
Dziś podniesiona już nasza głowa
Kiedy mówimy: Armia Krajowa

Nie było dla Was pomników
Choć tyle krwi przelaliście
A Polskę, Waszą ojczyznę
Przez kraty oglądaliście.

Dziś Polska prawdziwie wolna
I każdy ma Was w pamięci
I głowę przed Wami chyli
Wy - Polscy Żołnierze Wyklęci !

Michał Gwiazda kl. I a

PO WOJNIE (?)

Jesteśmy Żołnierzami Polskimi,
Mundury z orzełkami nosimy.
Walczyliśmy o wolność ojczyzny,
Pora leczyć powojenne blizny.

Musimy razem budować nasz kraj,
Żeby stał się dla wszystkich ludzi "naj".
W wolnym, powojennym świecie,
Którego żadna siła nie zgniecie.

Różne są drogi w tym zbożnym dziele.
Różni wspierają nas przyjaciele.
Spieszno świat chciał pokój ogłosić
Okupantów zapomniał wyprosić.

Mówisz, że po wojnie pokój jest już,
Ale mi nie podoba się sojusz.
Z żołdatami tuż przy naszym domu
Ja się pytam: "Potrzebne to komu?"

Armii Krajowej jestem żołnierzem.
Okupantom radzieckim nie wierzę.
Którzy to razem z ludowymi mundurami
Chcą widzieć Akowców pod murami.

Mówisz: "Zapluty karzeł reakcji"
Tylko że żołnierzu nie masz racji,
Mordując brata w imię sojuszy
Nie dbając o spokój Twej duszy.

Ucichły fronty, dalej trwa wojna.

Lecz nie taka z pieśni, nie ta zbrojna.
Giną ludzie w katowniach ubeckich
Z rąk naszych sojuszników sowieckich.

Pytam Ciebie, Wojaku Ludowy,
Czy mordując, dążysz do budowy
Dostatniego i mocnego kraju,
W którym patriotom żyć nie dają?

Sławomir Traczyk klasa kl. I a

POLSKIE ORŁY

Bohaterzy niezłomni żołnierze
Dla Polski walczyli szczerze
Polegli lecz wygrani
Na okrutny los skazani

By Polska wolna była
Armia podziemna zacięcie walczyła
Nigdy nie tracili nadziei
Że wszystko się zmieni

Postacie nieznane
Często przez nas zapomniane
Patrioci pohańbieni
Przez wroga zniewoleni

Wiele ich dzieliło
Lecz jedno łączyło
Wyklęci zostali
Bo życie za Ojczyznę oddawali

Wiktoria Manowska kl. I c

KU PAMIĘCI

Bacność Żołnierze Niezlomni!
Bacność! Ojczyzna Was woła.
My dzisiaj słabi, ułomni
W podzięcie chylimy Wam czoła.

Wszystko dla naszej Ojczyzny!
Tak krzychało podziemie.
Na niej ból, krew i blizny
Dla niej strach i cierpienie.

I gdy wyrok śmierci sąd orzekł,
Nie stanął nikt w Waszej obronie.
Krzycheliście: "Mój dobry Boże!
Nasz orzeł jest zawsze w koronie!"

Niech żyją Żołnierze Wyklęci!
Niech żyje Armia Krajowa!
Tym wierszem ku Waszej pamięci
Dziś piszę historię od nowa.

Igor Kawczyński kl. I c

W HOŁDZIE ŻOŁNIERZOM WYKLĘTYM

Ci, co kiedyś tak dzielnie walczyli
Za Polskę niepodległą,
Wciąż w zwycięstwo Ojczyzny wierzyli,
Idąc na śmierć pewną.

Bez walki nie mogli się poddać,
Bo w ich sercach wciąż płomień nadziei się tlił.
Walczyli, by cześć ojczyźnie oddać.
Walczyli, mimo braku sił.

Pamięć o Żołnierzach Wyklętych
Jest obowiązkiem każdego Polaka.
W dowód uznania hołd się należy
Obróńcom naszym z AK.

Nie zapomnę o tym, co robili.
I duma mnie teraz rozpiera.
To oni mnie nauczyli,
Że ostatnia umiera nadzieja.

Zofia Telefus kl. II b

HEROIZM ŻOŁNIERZY WYKLĘTYCH

O Tobie Polsko pisali wielcy poeci,
to Ty niełatwą miałaś drogę przez pare stuleci.
Podziały, spory i waśnie ludzi sobie obcych
doprowadziły do powstania konfliktów zbrojnych.
Już raz cud nad Wisłą się zdarzył
i los Polaków na szali wagi się ważył.
Lecz przeszłaś zmartwychwstanie, bo w sercu prawdziwego Polaka
na pierwszym miejscu jest nie lęk, lecz odwaga.
Co o ojczyznę walczy, cierpi i wierzy,
ku pamięci Wyklętych Żołnierzy.
Wielu podjęło trud walki i w bój krwawy
nie poszło dla chwały, czci i sławy.
Lecz by przeciwdziałać sowieckiej agresji
i mimo bezwzględnej komunistycznej presji,
broniło niepodległego bytu państwa polskiego
i na wielką skalę trwała walka państwa podziemnego.
Dzięki Wam Żołnierze Niezlomni
i Waszych chęci, serc ogromnych.
Choć nie raz groziły Wam sądy, ubeckie kraty,
teraz my dla Was oddajemy wiwaty.
Nagradzamy Waszą waleczność i śpiewamy pieśń,
bohaterstwo Wasze pragniemy w historię Polski wpleść.

Kornelia Jasińska kl. II b

CHWAŁA BOHATEROM

Wyruszyli do walki, nie by ich chwalili,

Nie, by im pomnik postawili,

Lecz, by komuniści Polskę zostawili.

Chcieli cieszyć się wolnością,

Pięknem kraju i przyszłością.

Za to ginęli w boleściach,

W lasach, miastach, na przedmieściach.

Jedno w sercu mieli,

Polskę, którą chcieli.

Gdzie jest medal,

który przypiąć można,

Na tym dzielnym sercu,

Jaka chwała lub zaszczyt,

Zdoła oddać ich bohaterstwo

Niegdyś wyklęci,

Dzisiaj wskrzeszeni, w naszej pamięci.

Wracają do nas,

By ożywić ojczyzny ducha.

Ich męstwo, ich duma z bycia Polakiem,

Dziś jest dla nas drogowskazem i znakiem.

Bernard Cesarz kl. II b

PODZIĘKOWANIE

Przez lata historia milczała,
O prawdę się dopominała.
Za bandytów Was uważano,
Rodziny latami prześladowano.

Pytam, dlaczego Was wyklęto?
Dlaczego za wrogów wzięto?
Prawda z kłamstwem wygrała,
Choć bardzo długo na to czekała.

Nad mogiłami unosi się mgła,
Pamięć w naszych sercach trwa.
W grupowych grobach śpicie,
Co o dzisiejszej Polsce myślicie?

Wasz Duch wznosi się daleko,
Orzeł Polski wzbija się wysoko.
Wszystko, co zniszczył wróg,
Pomaga odbudować Dobry Bóg.

Dziękujemy za walczącego ducha,
Modlimy się za poległego druha.
Za tych, co wolności chcieli,
I w nierównej walce zginęli.

Filip Kryszkiewicz kl. II b

W HOŁDZIE ŻOŁNIERZOM WYKLĘTYM

Wszyscy wdzięczni jesteśmy
żołnierzom naszym wyklętym.
To dzięki nim tutaj jesteśmy.

Nie depczcie przeszłości ołtarzy
na nich jeszcze święty ogień żarzy
i miłość ludzka stoi tam na straży,
a wy winniście im cześć.

Na zawsze w pamięci żołnierze wyklęci
na swej ukochanej polskiej ziemi.
Strzałem w głowę wykończeni.
Przez nową rzeczywistość w więzieniach umęczeni.

Wierni ideałom, wierni wolności.
Zawsze skromni i niepokorni.
Po latach do domu wrócili.
Po latach zwyciężyli.

Jeszcze kiedyś usłyszysz o Was Polska cała.
Wielkim bohaterom cześć i chwała.

Konstancja Waclawik kl. II b

HOŁD DLA ŻOŁNIERZY WYKLĘTYCH

Żołnierze Wyklęci, Żołnierze Niezłomni,
Nadal pamiętamy ich męstwo,
Kiedy ruszyli, by walczyć za Polskę,
wierzyli święcie w zwycięstwo.

Przeciwstawiali się wrogiej agresji,
Radzieckim najeźdźcom opór stawiali,
i z bronią w ręku dzielnie walczyli.
Z honorem za Polskę swe życie oddali.

Nie wiedzieli, idąc na pole walki,
Czy przeżyją, czy też nie.
Zrobili to z miłości dla ojczyzny,
O tym każdy Polak wie.

A jednak przez powojenne lata
Historia o Was jak grób milczała.
Ginęliście z ręki okrutnego kata,
Krew polska strumieniem się lała.

Odebrać Wam chcieli Wasz honor,
i godność, i pamięć rodaków
i w bezimiennych Was grobach
Pogrzebać na zawsze bez śladu.

Za wrogów ojczyzny Was wzięto,
Lecz prawda z kłamstwem wygrała,
I odsłoniła prawdziwe historie,
Choć wiele lat na to czekała.
Nie lekceważmy przeszłości,
Jak czegoś, co już minęło,
Ona tkwi nadal w naszych sercach,
I życie wielu pochłonęła.

Za krew przelaną w czasie wojny,
Za żołnierzy poranioną twarz,
Za odwagę włożoną w trud walki,
Darujemy Wam hołd nasz.

Maja Ostrowska kl. I b

PODZIĘKOWANIE

Za krew przelaną,
Za cierpienie okrutne,
Za stracone życie,
Za walkę,
Za wiarę,
Za wolność,
Za kraj,
Dziękuję!

Dla Was w niebie raj,
Gdy ostatnie tchnienie,
Na ustach uwięźnie,
Koniec wiecznej wojny.

Dla Was każdą wiosną
kwiaty kwitną,
Dla Was każdej zimy
spada śnieg,
Dla Was każdego lata
morze faluje,
Dla Was każdej jesieni
liście spadają z drzew.

Dla Was wschód słońca
i księżyc w ciemną noc,
Dla Was nowe narodzenie,
Tak Wam żołnierze dziękuje
Ojczyzna za ocalenie.

Wam, którzy walczyliście
w trudzie i znoju,
Wam, którzy po wojnie
Nie zaznaliście spokoju,
I Wam harcerzom,
Kobietom,
Dzieciom.

To dla Was na niebie
Słońce będzie świecić
Na wieki

ARMIA KRAJOWA

W młodych piersiach serca gorące
I odwaga, by bronić tego, co polskie.

Nocą zbrojne kroki,
Za dnia zimny ogień.
Strach o jutrzejszy dzień,
Wytchnienie za wczoraj i dziś.

Jedyna Armio Krajowa!
Choć przesądzone dni,
Imię Twoje sławią z ukrycia.

Rozjaśniłaś mroczne czasy
Niemieckiej okupacji.

Trwa wciąż pamięć,
Za tę walkę,
Za odwagę,
Za to serce.

Błagają Cię, abyś walczyła o przetrwanie.

Armio Krajowa!
Twój lud powstanie!

Agata Zboińska kl. II b

W HOŁDZIE ŻOŁNIERZOM WYKLĘTYM

Dziękujemy! Za odwagę
Dziękujemy! Za siłę
Za to, że znieśliście taką trudną bryłę.
Za walkę sercem i umysłem
Strategię z męstwem i pomysłem
Hołd składamy
Otwieramy naszych serc bramy
Wasze miejsce jest właśnie tam
Wiele ciepła i miłości damy Wam
Za honor i miłość do ojczyzny
Za to, że nie uciekliście do obczyzny
W płomieniach strachu i lęku
Za bój w zaparte z flagą w ręku
My dzięki Wam możemy żyć bez trwogi,
wśród ludzi, którzy płaczą nam nogi
Abyśmy upadli i dali im to, co nasze
Abyśmy poddali się ucieczką i płaczem
Nie musimy tak robić. Obawa nas nie nęci
Dziękujemy. To dzięki Wam. Żołnierze wyklęci

Dominika Czech kl. II b

NASI BOHATEROWIE

Nikt nie słyszał skarg Waszych,
nikt nie usłyszał jęku z bólu.
Zagłuszony był śpiew tułaczy,
tych, którzy za kraj życie oddali.
Ofiarowali wszystko, co mieli.
Widzieli pożary ogromne,
które pochłaniały domy i rodziny.
Strumienie krwi z ziemią zmieszane.
Huk wielkich wybuchów, gdzieś blisko,
ciche echo, strzał nieco dalej.
Ciągłe kłótnie i kłamstwa.
Tony łez rozpaczy.
Jedynym towarzyszem
był medalik na piersi.
Za to składamy Wam hołd.
Dziękujemy za wytrwałość i męstwo.
Dziś zostały tylko zapomniane krzyże,
lecz w naszym sercu
zawsze będzie dla Was miejsce.
Jesteście naszymi bohaterami.
Nigdy Was nie zapomnimy.

Julia Pudlik kl. II c

ŻOŁNIERZE NIEPOKONANI

Patroni naszej szkoły każdemu są znani
To oczywiście żołnierze AK niepokonani
Bez chwili zawahania o Polskę walczyli
Z pola bitwy ani na moment nie zбочyli
 Życia swego oddać się nie bali
 Za naszą Polskę krew przelewali
Walka z wrogiem niestraszna im była
 Każda osoba dzielnie walczyła
 Nikogo śmierć nie przerażała
A wręcz przeciwnie - motywowała
By pokonać wroga - to było wyzwanie
To dla Akowców najważniejsze zadanie
 Na polu bitwy do końca pozostali
Mimo tego że nie zawsze wygrywali
 Ich historia jest godna poznania
Więc zachęcam do jej opowiadania
 Mimo tego że nie stronili od broni
To jestem dumna, że to mojej szkoły patroni
Chciałabym, żeby moi potomkowie tak honor cenili
i takimi patriotami jak niegdyś żołnierze AK byli

Zuzanna Jaremko kl. II b

W HOLDZIE ŻOŁNIERZOM WYKŁĘTYM

Przez wiele lat historia milczała
Prawdy się domagała
Za barbarzyńców Was uważano
Rodziny latami nęcano

Wiele żyć odebrano
Nigdy nie zaginie po Was słuch
Choć tego pragnął wróg
Przebyliście łąki, lasy, pola

Ciężka była wykłętych dola
Dziękujemy za trud i poświęcenie
Jesteście dla nas radością i dumą
Wszystko to zrobiliście dla Ojczyzny dobra

Nad pomnikami unosi się mgła
W sercach pamięć o Was trwa
Wszystko, co zniszczył wróg
Pomógł nam odbudować dobry Bóg

Paulina Pawluk kl. II b

HOŁD BOHATEROM

Co to jest za ziemia krwawymi łzami przesiąknięta
Ziemia widmem wojny przeklęta
Za kogo ginęli jej jedyni synowie
Kto ich historię dziś potomnym opowie
Duch wciąż unosi się nad ich grobami
Szepcze i łypie na nich ślepiami
Lecz coraz cichszy jego głos
Dziś Polska oddaje swym bohaterom hołd
Nikt dziś nie spojrzy na grób z pogardą
Bo dzięki nim ojczyzna przestała być rozdarta
Przestała wstyd na swych barkach nosić
Przestała mocarstwa o łaskę prosić
Los ich skazał na śmierć i walkę
By zmyć z ojczyzny nadaną hańbę

Adrianna Sejka kl. II c

ŻOŁNIERZE NIEZŁOMNI

Żołnierze niezłomni, a za sprzymierzeńca mieli pacierze.

Antykomunistyczne straże, kwiat polskiej partyzantki,

Wrogowie sowietyzacji i rusyfikacji.

Nie mieli rodzin, niedzielnego obiadu, pikniku w ogrodzie,

Ani spaceru po plaży.

Dzień ich zaczynał i kończył się w okupacji,

Ich godziny mijały na zasadzkach i konspiracji.

Ukryci dla świata marzyli o wolnym kraju,

Deszczowym kwietniu i słonecznym maju.

Śnili o ojczyźnie, co Polska ma na imię,

Deszczowej jesieni i mroźnej zimie.

Nie pamiętano ich, za bandytów nawet uważano,

Prześladowano, w komunistycznych więzieniach katowano.

Ale Polska pamięta umęczonych i zasłużonych bohaterów,

Cześć im i honor składa choć jest ich niewielu.

Maria Pakuła kl. I d

PAMIĘĆ BOHATEROM

W kalendarzu jest święto Żołnierzy Wyklętych
Zbierzmy razem wszystkich chętnych
Zanieśmy kwiaty i pamięć swoją
Tam, gdzie ich mogiły stoją
To oni za nas walczyli
To oni tak w Polskę wierzyli
Ludzie, którzy walczyli bez zastanowienia
Nie mając chwili zwątpienia
Zaszczytem niech będzie
Obchodzić to święto
Przybliżmy sobie ich cierpienia
Śmierć, prześladowania, spodlenia
Jak bardzo byli odważni
Bądźcie choć chwilę poważni
Kim byli ci żołnierze?
Ten, kto o nich czytał, wie, że walczyli jak rycerze
Wiersz Asnyka wiele mieści
Bólu, cierpienia w swojej treści
Będziesz bliżej ich cierpienia
Ciężkiej walki w podziemiach
Weź kwiat do ręki
Idź uczcić ich męki

Agnieszka Olchowik kl. I d

KRWAWY LOS

Żyje w podziemiach Armia Krajowa.
Broń w młodych dłoniach na atak gotowa,
strach w młodych oczach na śmierć się gotuje,
huków eksplozji w ciszy wyczekuje.

Mimo iż mieli prawo wybierać:
uciec z ojczyzny, czy za nią umierać,
woleli zostać w swym kraju ukochanym
i walczyć, do końca być wiernie jej oddanym.

Nikt tu nie myśli o tym, co go boli,
że mogą zginąć lub trafić do niewoli,
lecz pragną, by krew ich i złamane kości
stały się początkiem polskiej wolności.

Każdy odważnie przed siebie kroczy
gotów już spojrzeć śmierci swej w oczy.

Obstrzały czołgów, pociski broni
wycelowane do piersi i skroni
nie odstraszą polskiej ludności
od odzyskania niepodległości.

W lasach szumiące patrzyły drzewa,
jak w imię ojczyzny krew się przelewa.
Serca zapalone przez polany gnały,
lecz przez wroga trafione z wolna ustawały.
A jeśli ktoś przeżył, na bitwę szedł nową.
Taki los spotkał Armię Krajową.

W HOŁDZIE ŻOŁNIERZOM WYKLĘTYM

Żołnierze Wyklęci!
Polskiej Ziemi rycerze!
W walce tracili życie,
o swą ojczyznę się bili.

Nikt z nich nie był świadom,
jak wielu wrogów wokół.
Jak długo przyjdzie walczyć,
o ukochaną wolność.

I choć "zwycięstwa" radość
rozbrzmiewała wokoło,
nowy wróg u bram
budził ich niepokój.

To sowiecki okupant
rozgościł się śmiało,
żeby państwo polskie
wolności nie miało.

Choć Goliat stał przed nimi,
to nie złożyli broni.
Marząc o wolnej Polsce,
kładli swe życie na szali.

Tak wiele przelanej krwi,
tak wiele ludzkich istnień.
Tak mało zrozumienia,
brak czci i honoru przez lata.

Pewnie nikt z nich nie myślał,
gdy życie oddawał w hołdzie,
że wolność niejedno ma imię,
a Polska nie zawsze jest Polską.

Minęło tak wiele lat,
zanim usłyszał o nich świat.
To oni, samotni wojownicy,
niezlomni Żołnierze Wyklęci.

Oliwia Lipińska kl. II b

DLA ŻOŁNIERZY...

Kiedy spłonęła już cała rozpacz,
Ponownie zazieleniły się pola i łąki,
Wszystko ucichło. Rozkwitło na nowo.
Dziwne uczucie - cieszyć się, płacząc.

W hołdzie dla żyjących
I w hołdzie dla poległych

Pośród wielu istnień,
Z szacunku i z odwagi,
By ocalić od zapomnienia
Ciemność za dnia
I ciemność nocy.

W hołdzie dla żyjących
I w hołdzie dla poległych

Pośród wielu czerwonych flag,
By ostatni raz zobaczyć świat
Milionem pustych i starych dróg.

W hołdzie dla żyjących
I w hołdzie dla poległych

Którzy nie pozbyli się serca.
Nie złamali ślubów.
Nie uciekli z duchem
Równie tragicznie niszcząc
Co ogień i lód.

Wieczna zmarzlina
I opary piekieł
Kryjące się w czeluściach
Marzeń i powrotów
W płonących miastach
Zaginionych ludzi
Nie ma ich tam,
Nie zasnęli też.

W hołdzie dla ludzi
Szlachetnie żyjących.

Niech nastanie światłość
Dla ukrytych i płaczących,
By jedną bramą przejść
przez niebiosy, bo Bóg

podarował im życie, gdy
widział ich cierpiących.

Za chęć bycia i za walkę,
Za miłość i rozłąkę.
Dla żołnierzy wyklętych
Żyjących i poległych

Natalia Gąsior kl. II c

DZIELNI ŻOŁNIERZE ARMII KRAJOWEJ

Walczyli, poświęcając swe życie.
Bili się dla Polski nowej,
Z odwagą, honorowo i skrycie.
By ratować ojczyznę,
W brudnych kanałach
Zaopatrywali się w jedzenie i amunicję.
Ruiny warszawy straszyły wokół,
A w nich powstańcy,
Nieliczne osoby przeżyły,
Lecz pamięć po nich NIGDY nie zginie!

Piotr Bojarczuk kl. II b

HOLD ŻOŁNIERZOM WYKŁĘTYM

Składamy Wam wielkie dzięki,
Żołnierze wykłęci.
Prowadziliście walkę o to,
Abyśmy mogli żyć wolno.
Podziwiamy Was za odwagę
I gotowość poświęcenia się,
Dla przyszłości innych ludzi
Zupełnie Wam nie znanych.
Jesteśmy z Was dumni,
Że mimo wszystko
Walczyliście do końca.
Będziecie zawsze w naszej pamięci!

Monika Chodukiewicz kl. II b

WIECZNA PAMIĘĆ

Czy tłumaczyć Ci muszę idee Armii Krajowej?
To polska organizacja zbrojna II wojny światowej.
Wstydem byłoby nie wiedzieć, jak dzielni żołnierze walczyli
O naszą wolną Polskę, moi mili.
Niemałże trzy lata trwały te zmagania,
Więc okres 1942-1945 jest godny upamiętniania.
15 sierpnia to właśnie jest ta data,
Nie należy jej mylić jedynie z festynem w środku lata.
Hitlerowskiemu okupantowi stawiało czoła trzysta dziewięćdziesiąt tysięcy osób,
Wykorzystując swoje siły w każdy możliwy sposób.
Niestety, pięćdziesiąt tysięcy trafiło do niewoli,
A sto poległo w tej okrutnej niedoli.
Niech nasza pamięć o Armii Krajowej trwa długie lata
Niech na zawsze już zostanie żywa w pamięci ojca, matki, syna, brata.

Wiktoria Kobus kl. II c

W HOŁDZIE ŻOŁNIERZOM WYKŁĘTYM

W hołdzie żołnierzom wykłętym,
tym, którzy polegli, tym, którzy nie ulegli.
Przysięgli strzec własnej ojczyzny,
obiecywali bronić Polski do końca
i słowa dotrzymali, bo bronili,
nawet gdy śmierć była blisko.

Chociaż wielu żołnierzy polskiej krwi
ginęło z rąk wroga, to właśnie w nich
wszystkich biało-czerwonych była siła
samego Boga.

W podziemiach mieszkali,
bo tam się chowali, gdy
inni do nich strzelali. Jednak Polacy się
nie bali, bo mieli dużo wiary.

Czy zginęli na marne?
Nie, oni dali nam płomyk nadziei,
który w sercu wszystkich Polaków
wciąż jasno świeci.
Pamiętajmy o nich, bo to właśnie
oni dali nam tę wiarę.

ŻOŁNIERZE WYKLĘCI

Kto podczas wojny życie swe
Ofiarował za me?
Kto walczył dla Ojczyzny
Nie zwracając uwagi na blizny?
To Żołnierze Wyklęci
Walczący jak zakłęci
Nie myśleli o sobie
Lecz o drugiej osobie
Przeżyć udało się niektórym
By wrócić po okresie burym
Inni na wojnie polegli
Nikomu przy tym nie ulegli
Naszej Ojczyznę dzielnie broniąc
Iży nawet nie roniąc
A wszystko po to
By Ojczyzna wolna była
Żeby woda krwi nie zmyła
To walczących jest oznaka
Czy też trzepot Ojczystego Ptaka
To dzięki nim wolni być możemy
Za co bardzo im dziękujemy

Oliwia Strzelczyk kl. II c

W HOŁDZIE ŻOŁNIERZOM WYKŁĘTYM

Żegnaj bracie
Nie bój się ciemności, bo na świecie są gorsze rzeczy
Żegnaj siostro
Nie rozpaczaj, kiedy mnie nie będzie, bo kiedyś mnie spotkasz
Żegnaj mammo
Nie zapomnę tego, jak wiele dla mnie zrobiłaś
Żegnaj ojczy
Nie zawiodę Cię, bo wiem, jak bardzo się poświęciłaś

Witaj wojno
Wiem, jak bardzo jesteś brutalna, jak wiele poleje się krwi
Witaj bólu
Wiem, jak często będę cię odczuwać
Witaj tęsknoto
Wiem, że będę zawsze cię czuć, myśląc o mojej rodzinie

Strzał za strzałem
Krew za krwią
A ja niczym wolny ptak lecę w niebiosach

Krzyszyna Suszyńska kl. I d

W HOŁDZIE ŻOŁNIERZOM WYKŁĘTYM

Nie tracąc nadziei,
Wytrwale o niepodległość Polski walczyli,
Nie poddawali się mimo przewagi wroga,
Poświęcając swą wolność i życie.
To Im zawdzięczamy naszą Ojczyznę,
To dzięki Nim żyjemy.
Dziś uczą nas o Nich w szkołach
O Bohaterach Narodowych,
którzy ocalili naszą suwerenność.
Nie możemy o Nich zapomnieć
To Oni napawają nas dumą,
Są dla nas prawdziwym wzorem do naśladowania,
Patriotycznym drogowskazem życia.
To Oni udowodnili nam, że zawsze trzeba mieć nadzieję
I za wszelką cenę warto dążyć do wyznaczonych celów.

Dominika Szewczyk kl. II c

BOHATERSCY ŻOŁNIERZE

Akowcy to żołnierze, którzy dzielnie na wojnie walczyli,
ZSRR ani Niemców się nie przestraszyli.

Wszyscy przysięgali miłość swojej ojczyźnie,
z dumą przyglądając się każdej nowej nabytej bliźnie.

Podczas akcji „Burza” każdy wykazał się niemałą odwagą,
wiedząc, że nie pokonają wroga liczebną przewagą.

Całymi dniami kryli się w kanałach
lub z karabinami czekali na wałach.

Byli nadzwyczaj bohaterscy, męscy i wytrwali,
Wrogowie się ich codziennie obawiali.

Prawdziwy patriota docenia, co dla Polski zrobili,
Pamiętamy, jak zacięcie za nas walczyli.

Tomasz Wichowski kl. II b

